

Petra Kratochvílová si zvolila téma, které je jí regionálně blízké. V úvodu dobře zhodnotila dostupnou literaturu i prameny. Využila archivních rešerší ve všech relevantních fondech (především zasedání zastupitelstva) v příslušném archivu, kroniky a tisk. Autorka vlastní práci chronologicky a věcně rozčlenila do sedmi kapitol. V první stručně shrnuje historický vývoj městečka do roku 1938, dalším etapám věnuje již detailní pozornost. Samostatné kapitoly jsou zaměřeny na židovské obyvatele a odbojové hnutí. Konec války sleduje den po dni.

Výborně napsaná charakteristika „maloměsta“ autorce umožnila zasadit osudy městečka do zcela konkrétních podmínek – stavba nemocnice, volební výsledky, stavba kanalizace, turistický ruch a konečně vlastenecké akce ve slunném létě 1938. Pro ilustraci zářijových událostí jsou vhodně a citlivě voleny citáty z archivních dokumentů a situaci nechává autorka gradovat v poptávce po plynových maskách a zatemňovacích papírech. Další období – omezení běžného života okupačními předpisy, ale současně dále běžící všední život s přidělovým systémem, národním sourozenstvím a obavami z války – vrcholí i v Novém Městě na Moravě v persekuci židovských sousedů a násilným přebíráním ekonomické správy do rukou okupační moci (velkostatek). Zde stojí za zmínku autorčina pečlivost, s níž se dostala i k žádosti o potvrzení zaměstnání vnuceného správce Petra Fritze v letech války pro potřeby výměru důchodu v Německu v roce 1971.

Domnívám se, že „všední život“ malého města během války je zachycen velice výstižně – život šel dál vzdor odstranění pomníků a přejmenování ulic.

Samostatná kapitola v dějinách války i v historii Nového Města na Moravě ovšem tvořila „židovská otázka“. Zde autorka pečlivě vylíčila tragické osudy některých rodin i liché naděje, které vkládali někteří brněnští židé do přesídlení do menší obce.

Se stejnou precizností Petra Kratochvílová zachytila i odbojové skupiny a akce, nepominula zmínit ani smutnou existenci udavačství, které nacházelo půdu v drobných řevnivostech. Ačkoli kapitola o osvobození vychází převážně z jediného pramene (kronika), je napsána s přehledem a vyváženě.

Jedinou kritickou připomínku lze mít k textu závěru. Jeho první část totiž patří do hodnocení pramenů a literatury! Tato výtku však nic nemění na tom, že Petra Kratochvílová napsala bakalářskou práci tak, že daleko překročila stanovené meze. Věřím, že jistě najde svého vydavatele. Práci hodnotím jako výbornou.

Doc.PhDr. Alena Míšková, PhD.